

Ο Τελώνης και ο Άγιος (Κωνσταντίνα Συγκούνα, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ξεκίνησε ως τελώνης με το όνομα Λευί.

Συνέχισε ως ευαγγελιστής με το όνομα Ματθαίος.

Αγάπησε την αλήθεια όχι μάταια αλλά θεϊκά.

Ήταν μετά το Θεό, Ματ-θαίος, Μετά-Θεός.

Γιατί είχε τη δυναμική να γίνει.

Είχε τη θέληση, την προαίρεση, την πυγμή.

Στο άκουσμα λοιπόν της φράσης <<Ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν>> πραγματικά ΆΚΟΥΣΕ, παρατήρησε, αισθάνθηκε.

Στο φως έλαμψε διαμέσου της δύναμης των δυνάμεων.

Δύναμης του Αγίου Πνεύματος, Δύναμης Ακατάληπτης.

Όσα και να γράφονται για αυτήν, αν δεν την δεις με τα μάτια της ψυχής σου, δεν την αντιλαμβάνεσαι.

Όσο και αν δεν βγεις από την καταχνιά την άλλοτε γκρι, άλλοτε σκούρη μπλε, άλλοτε μαύρη δεν βρίσκεις έστω και λίγο ψήγματα φωτός.

Γιατί το Φως πάει εκεί που υπάρχει θέληση για να φιλοξενηθεί.

Το Καλό πάει εκεί που το κακό περισσεύει.

Η Αρετή καρποφορεί όταν η κακία οπισθοχωρεί.

Η Πνευματική Ζωή ανθίζει όταν η υλική εκπίπτει.

Αξίζει να κάνεις οικονομία στην υλική ματαιοδοξία σου.

Αξίζει να μην πάρεις πέμπτο πανωφόρι γιατί έχεις τέσσερα.

Κράτα ένα για καλό, ένα για πρόχειρο και δώσε τα άλλα δύο σε έναν άστεγο που χαμογελάει μολονότι περνάει δύσκολα.

Σε έναν πρόσφυγα που μέσα από την << κατάντια του>> σε κοιτά με αξιοπρέπεια και δεν σε πιέζει για ελεημοσύνη.

Σε ένα πρόσωπο και όχι άτομο που θα εκτιμήσει τη διάθεση σου να το βοηθήσεις και θα γίνει κοινωνός βοήθειας, μεταδίδοντας την σε έναν τρίτο.

Έτσι θα διασκορπιστεί η βοήθεια και το καλό και θα λείπει η κακία και η ηθική κατάντια.

Γιατί κατάντια είναι να είσαι και συ, ο ίδιος ένας μικρός τελώνης του σήμερα. Όχι στο βαθμό που ήταν ο Ματθαίος παλιά αλλά στο βαθμό που είναι ο καθένας μας στην Ελλάδα τη σημερινή.

Δηλαδή να αδίκησες όταν μπόρεσες.

Να μην φέρθηκες έντιμα στον πόνο και στην ανάγκη του άλλου.

Να εκμεταλλεύθηκες όταν σου δόθηκε η ευκαιρία.

Να είσαι ένας τόσο δα τελώνης.

Όμως στο άκουσμα της φράσης **<<Ου χρείαν έχουσι οι ισχύοντες ιατρού, αλλά οι κακώς έχοντες. Ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν>>** ευαισθητοποιήσου.

Απέκτησε δυναμική, δώσε ηλεκτρισμό στη ζωή σου.

Γίνε **ρεύμα, τάση νέας πνοής.**

Πνευματικής πνοής!

Και αν καθηλωθείς ξανά στην στατικότητα του πουθενά πάρε τα πάνω σου μικρέ, που λέει και το τραγούδι!

Έτσι από ένας μικρός τελώνης, μπορείς να γίνεις ένας εν δυνάμει άγιος με ψυχολογία για να βγεις στην πνευματική συναυλία.

Να τραγουδήσεις και να διατυμπανίσεις την νέα σου πνοή!